

Pro Tajemství Bible zpracoval tým překladatelů pod vedením Ladislava Hodače.

Filipským 2:5-8 ⁵Mějte [tedy] v sobě to smýšlení, které bylo i v Kristu Ježíši. ⁶Ačkoli byl ve způsobu Božím, nelpěl na tom, že je roven Bohu, ⁷nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob otroka a stal se podobným lidem. A když se ukázal v podobě [tvaru, formě] člověka, ⁸ponížil se, stal se poslušným až k smrti, a to smrti na kříži.

He voluntarily assumed human nature. It was His own act, and by His own consent. He clothed His divinity with humanity. He was all the while as God, but He did not appear as God.... 5BC 1126.8

5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1126.8 Dobrovolně na sebe vzal lidskou přirozenost. Byl to Jeho vlastní čin a Jeho vlastní volba. Své božství oblékl do lidství. Po celou dobu byl Bůh, ale jako Bůh se nejevil....

He humbled Himself, and took mortality upon Him. As a member of the human family, He was mortal; but as a God, He was the fountain of life to the world. He could, in His divine person, ever have withstood the advances of death, and refused to come under its dominion; but He voluntarily laid down His life, that in so doing He might give life and bring immortality to light. He bore the sins of the world, and endured the penalty, which rolled like a mountain upon His divine soul. He yielded up His life a sacrifice, that man should not eternally die. He died, not through being compelled to die, but by His own free will. This was humility. The whole treasure of heaven was poured out in one gift to save fallen man. He brought into His human nature all the life-giving energies that human beings will need and must receive. 5BC 1127.1

5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1127.1 Ponížil se a vzal na sebe smrtelnost. Jako člen lidské rodiny byl smrtelný, ale jako Bůh byl pro svět zdrojem života. Ve své božské osobě mohl kdykoli odolat náporu smrti a odmítnout podlehnout její nadvládě. Ježíš však dobrovolně položil svůj život, aby tím mohl dát život a přinést nesmrtelnost. Nesl hříchy světa a vytrpěl trest, který se na Jeho božské nitro valil jako hora. Položil svůj život jako oběť, aby člověk nemusel zemřít navěky. Nezemřel proto, že by musel, ale z vlastní svobodné vůle. To byla pokora. Celý poklad nebes byl vylit v tomto jediném daru pro záchranu padlého člověka. Do své lidské přirozenosti vnesl všechny životodárné síly, které lidé budou potřebovat a které musí přijmout.

Wondrous combination of man and God! He might have helped His human nature to withstand the inroads of disease by pouring from His divine nature vitality and undecaying vigor to the human. But He humbled Himself to man's nature. He did this that the Scripture might be fulfilled; and the plan was entered into by the Son of God, knowing all the steps in His humiliation, that He must descend to make an expiation for the sins of a condemned, groaning world. What humility was this! It amazed angels. The tongue can never describe it; the imagination cannot take it in. The eternal Word consented to be made flesh! God became man! It was a wonderful humility. 5BC 1127.2

5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1127.2 Jaké podivuhodné spojení člověka s Bohem! Mohl své lidské přirozenosti pomoci odolat nemocem tím, že by ze své božské přirozenosti do té lidské vlil životní vitalitu a neslábnoucí sílu. On se však pokořil až do lidské přirozenosti. Udělal to proto, aby se naplnilo Písmo. Boží Syn vstoupil do tohoto plánu obeznámen se všemi kroky svého ponížení, že musí sestoupit, aby vykonal smířčí obřad za hříchy odsouzeného, sténajícího světa. Jaká to byla pokora! Anděly to ohromilo. Jazyk to nikdy nedokáže popsat, představivost to nedokáže pojmout. Věčné Slovo dalo souhlas k tomu, že se stane tělem! Bůh se stal člověkem! To bylo podivuhodné pokoření.

But He stepped still lower; the man must humble Himself as a man to bear insult, reproach, shameful accusations, and abuse. There seemed to be no safe place for Him in His own territory. He had to flee from place to place for His life. He was betrayed by one of His disciples; He was denied by one of His most zealous followers. He was mocked. He was crowned with a crown of thorns. He was scourged. He was forced to bear the burden of the cross. He was not insensible to this contempt and ignominy. He submitted, but, oh! He felt the bitterness as no other being could feel it. He was pure, holy, and undefiled, yet arraigned as a criminal! The adorable Redeemer stepped down from the highest exaltation. Step by step He humbled Himself to die—but what a death! It was the most shameful, the most cruel the death upon the cross as a malefactor. He did not die as a hero in the eyes of the world, loaded with honors, as men in battle. He died as a condemned criminal, suspended between the heavens and the earth—died a lingering death of shame, exposed to the tauntings and revilings of a debased, crime-loaded, profligate multitude! “All they that see me laugh me to scorn: they shoot out the lip, they shake the head.” Psalm 22:7. He was numbered with the transgressors, He expired amid derision, and His kinsmen according to the flesh disowned Him. His mother beheld His humiliation, and He was forced to see the sword pierce her heart. He endured the cross, despised the shame. He made it of small account in consideration of the results that He was working out in behalf of, not only the inhabitants of this speck of a world, but the whole universe, every world which God had created. 5BC 1127.3

5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1127.3 Jenže Kristus sestoupil ještě níž a jako člověk snášel urážky, výčitky, hanebná obvinění a týrání. Zdálo se, že pro Něj na Jeho vlastním území neexistuje bezpečné místo. Musel prchat z místa na místo jako o život. Jeden z Jeho učedníků Ho zradil, jeden z Jeho nejhorlivějších následovníků Ho zapřel. Vysmívali se Mu. Byl korunován trnovou korunou. Byl bičován. Byl přinucen nést těžké břemeno kříže. Nebyl vůči tomuto opovržení a potupě netečný. Podřídil se, ale, ach! Pociťoval hořkost tak, jak by ji žádná jiná bytost nemohla cítit. Byl čistý, svatý a neposkvrněný, a přesto obžalovaný jako zločinec! Obdivuhodný Vykupitel sestoupil z nejvznešenějšího místa. Krok za krokem se pokořoval až k smrti – ale jaká to byla smrt! Byla to ta nejpotupnější, nejkrutější smrt na kříži coby zločince. V očích světa nezemřel jako hrdina, obtěžkaný poctami, jako mužové v bitvě. Zemřel jako odsouzený zločinec, visící mezi nebem a zemí – zemřel vleklou smrtí hanby, vystaven posměškům a ústrkům poníženého, zločinem zatíženého, prostopášného davu! **Žalm 22:8** "Všichni, kdo mě vidí, se mi posmívají. Pošklebují se, potřásají hlavou." Byl započítán mezi zločince, zemřel uprostřed posměchu a jeho příbuzní se ho zřekli. Jeho matka byla svědkem Jeho ponížení a On se musel dívat, jak jejím srdcem proniká meč. Podstoupil kříž nehledě na potupu. Nepřipadala mu významná vzhledem k výsledkům, které vydobyl nejen pro obyvatele tohoto jednoho světa, ale pro celý vesmír, pro každý svět, který Bůh stvořil.

Židům 2:9 Avšak toho, který byl nakrátko postaven níže než andělé, Ježíše, vidíme pro utrpení smrti ověčeného slávou a ctí; tak z milosti Boží za [ve prospěch] každého okusil smrti.

Filipským 2:9-11 ⁹Proto ho také Bůh povýšil nade vše a dal mu jméno, které je nad každé jméno, ¹⁰aby se ve jménu Ježíše sklonilo každé koleno; ti, kdo jsou na nebi i na zemi i pod zemí, ¹¹a k slávě Boha Otce aby každý jazyk vyznal, že Ježíš Kristus je Pán.

The Lord Jesus has made a great sacrifice in order to meet man where he is. He took not on Him the nature of angels. He did not come to save angels. It is the seed of Abraham that He is helping. “I came

not to call the righteous, but sinners to repentance.” Christ helps humanity by taking human nature (Letter 97, 1898). 7BC 927.2

7BC – Biblický komentář, 7. svazek 927.2 Pán Ježíš přinesl velkou oběť, aby se setkal s člověkem tam, kde je. Nevzal na sebe přirozenost andělů. Nepřišel, aby zachránil anděly. Je to Abrahamovo símě, kterému pomáhá. **Lukáš 5:32** „Nepřišel jsem volat spravedlivé, ale hříšné k pokání“. Kristus pomáhá lidstvu přijetím lidské přirozenosti (Dopis 97, 1898).

Židům 2:14-15 ¹⁴Protože děti mají účast na krvi a těle, podobně i on se jich stal účastným, aby skrze smrt zahladil [zbavil účinnosti] toho, kdo má vládu nad smrtí, totiž Dávla, ¹⁵a osvobodil ty, kteří byli strachem ze smrti drženi po celý život v otroctví.

When Christ bowed his head and died, he bore the pillars of Satan's kingdom with him to the earth. He vanquished Satan in the same nature over which in Eden Satan obtained the victory. The enemy was overcome by Christ in his human nature. The power of the Saviour's Godhead was hidden. He overcame in human nature, relying upon God for power. This is the privilege of all. In proportion to our faith will be our victory. YI April 25, 1901, par. 11

YI – časopis Instrukce pro mladé lidi, 25. dubna 1901, odst. 11 Když Kristus sklonil hlavu a zemřel, strhl k zemi pilíře satanova království a vzal je s sebou do hrobu. Zvítězil nad satanem v téže přirozenosti, nad kterou v zahradě Eden satan zvítězil. Kristus přemohl nepřitele ve své lidské přirozenosti. Síla Spasitelova božství byla skrytá. Zvítězil v lidské přirozenosti, spoléháním se na sílu od Boha. To je výsadou všech lidí. Úměrné naší víře bude i naše vítězství.

The enemy of God and man is not willing that this truth should be clearly presented; for he knows that if the people receive it fully, his power will be broken. If he can control minds so that doubt and unbelief and darkness shall compose the experience of those who claim to be the children of God, he can overcome them with temptation.... GW 161.1

GW – Pracovníci evangelia 161.1 Nepřítel Boha a člověka si nepřeje, aby byla tato pravda jasně prezentována, protože ví, že pokud ji lidé plně přijmou, jeho moc bude zlomena. Pokud se mu podaří ovládnout mysl lidí tvrdících o sobě, že jsou Božími dětmi tak, že jejich zkušeností budou pochybnosti, nevíra a temnota, může je pokušením přemoci....

Unless divine power is brought into the experience of the people of God, false theories and ideas will take minds captive, Christ and His righteousness will be dropped out of the experience of many, and their faith will be without power or life. GW 161.3

GW – Pracovníci evangelia 161.3 Nebude-li do zkušenosti Božího lidu vnesena moc shůry, falešné teorie a představy ovládnou mysl, ze zkušenosti mnoha lidí se vytratí Kristus a Jeho spravedlnost a jejich víra bude bez síly a bez života.

Those who are seeking the righteousness of Christ will be dwelling upon the themes of the great salvation.... They meditate upon the incarnation of Christ, they contemplate the great sacrifice made to save them from perdition, to bring in pardon, peace, and everlasting righteousness. The soul is aglow with these grand and elevating themes. TM 87.3

TM – Svědectví pro služebníky evangelia 87.3 Lidé, kteří hledají Kristovu spravedlnost, se budou zabývat tématy preveliké spásy.... Rozjímají o Kristově vtělení, uvažují o velké oběti, která přinesla záchranu ze záhuby, odpuštění, pokoj a věčnou spravedlnost. Nitro se nad těmito velkými a povznášejícími tématy rozplývá.